

Agustí Colomines i Companys

Director del Centre UNESCO de Catalunya

El Centre d'Estudis i Documentació Contemporània, CEDOC, ha convidat el doctor Colomines, professor d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona i director del Centre UNESCO de Catalunya, per presentar el llibre L'estat del Món 2007 i parlar de la problemàtica urbana en el món del segle XXI.

– Què és Centre UNESCO de Catalunya?

– L'Unescocat és una institució creada l'any 1984, que defensa i promou el valor de les cultures principalment en els àmbits de la pau, els drets humans, el desenvolupament, l'educació, la sostenibilitat, el diàleg interreligiós, la diversitat lingüística i el patrimoni. També difon els programes i materials elaborats per la UNESCO i n'ofereix suport tècnic i visibilitat a l'acció de la societat civil.

– Què trobam a L'estat del Món 2007?

– Es tracta de l'informe anual que publica el WorldWatch Institut, a través del qual es fa una avaluació a partir d'indicadors econòmics, ambientals i socials. Enguany té com a element central la urbanització creixent i el desafiament que això comporta. Hi ha un gran nombre d'aspectes a tenir en compte si volem anar cap a uns ciutats sostenibles: el transport, els riscos naturals, el sanejament, la gestió dels residus, el subministrament d'energia, etc.

– Quin són els aspectes més perillosos i més urgents s'han de tractar?

– Avui dia, especialment a les grans concentracions urbanes, hi ha 1.000 milions d'habitants als barris de barraques. Aquest sector de la població viu sense algunes de les necessitats més bàsiques: aigua potable, sanejament, suficient espai vital i habitatge segur. La urbanització, doncs, presenta un repte mundial al desenvolupament i als drets humans.

A. Colomines al claustre de l'edifici Ramon Llull.

**"1.000 MILIONS DE PERSONES
VIUEN SENSE ALGUNA DE LES
NECESSITATS BÀSIQUES"**

– A quin model avancen les ciutats?

– En aquests moments no es pot parlar d'un únic model de ciutat; el gran repte del segle XXI és caminar envers la sostenibilitat en un entorn cada vegada més urbanitzat. Un exemple a seguir en el futur pot ser l'illa rural de Chongming, prop de Xangai, de la qual es diu que serà «la primera ciutat sostenible del món». Segons els plans, el 2010, la ciutat tindrà 50.000 habitants i el 2040 haurà arribat als 500.000.

– Déu n'hi dol!

– Les teulades dels edificis estaran coper-

tes de torba i plaques solars. Es reciclaran prop d'un 80 % dels residus sòlids urbans i es compostaran o cremaran els orgànics per generar calor i electricitat. A la ciutat només es permetrà la circulació de vehicles alimentats amb electricitat o cèl·lules de combustible. En teoria, serà autosuficient en energia, aliments i aigua, i les emissions de carboni procedents del transport seran pràcticament igual a zero.

– Què obligarà l'augment poblacional?

– Malgrat les circumstàncies de cada ciutat, és important comprendre les tendències globals. Cal que les ciutats en via de ràpid creixement de l'Índia, la Xina i d'altres països que s'estan industrialitzant s'organitzin i paguin la neteja dels seus entorns. Als països rics és imprescindible que les ciutats redueixin el consum de combustibles fòssils i encaminin la inversió a sectors de gestió sostenible per fer front als perills que assetgen la biodiversitat, el clima i els recursos renovables del planeta. Les ciutats pobres amb poblacions en ràpid augment s'han d'enfrontar a unes condicions ambientals i sanitàries que empitjoren, en molts casos sense uns increments comparables en ingressos generals internament.

– Quin futur ens espera si no posam remei als mals?

– Cal que tothom tingui consciència que l'estat del món no és òptim. Podem discutir quines han de ser les prioritats, si la lluita contra el canvi climàtic o bé contra la sida i la malària, però el pitjor fóra no fer res. Si l'evolució de les societats contemporànies es dirigeix cap a la urbanització i, per tant, a la constitució de grans concentracions humanes, és evident que caldrà pensar en clau de sostenibilitat, seguretat i distribució equitativa de la requisa. Només així evitarem i previndrem els possibles conflictes.